

Ochiul magic

EDIȚIE SPECIALĂ
dedicată
Concursului „Daruri pentru
Moș Crăciun”
NR. 28 / 2025

COORDONATORI:

Prof. ÎNV PRIMAR EPURE FLORENTINA CRISTINA

Prof. dr. MĂZĂROAIE VIOLETA

Prof. dr. CIOBANU GABRIELA

CADRE DIDACTICE COLABORATOARE:

BERBECI DELIA	DANIELA ORĂȘANU	BERDILĂ ANICA
CÂMPANU DANIELA	SANDU TANȚA	DEDIU CAMELIA
FĂȘIE IONEL	CÎRSTEA BEATRICE	PARVANA SILVIA
PENU MIHAELA	STANCIU EUGENIA	BUȚȘA CAMELIA
CRISTEA MARIANA	GOCEA OANA	RADU MIRELA GEANINA
ȘUCHEA ALEXANDRA	IORDACHE MIRELA	PARVANA GABRIEL
MODIGA IONELA	BULBOACĂ ILEANA MARIA	BOTH LIDIA
BALMUȘ CLEMENTINA	IANCU LUCREȚIA	DAN SIMONA
BANCIU VALENTINA	DUMITRESCU AURELIA-MIHAELA	MODIGA IONELA
PERJERU VASILICA	NECHITA MONICA	POMPILIA CHIFU
STANCIU LUMINIȚA	CIOBAN IULIA MIHAELA	COSTEA ADELA MIHAELA
MOROZAN VIOLETA	CIOCODEI LĂCRĂMIOARA	OLINICI RODICA
SCÎNTEI MANUELA	CĂTĂLUI LUMINIȚA	DĂNĂILĂ LAURA MARILENA
IANCU MARIA	AVRAM CLAUDIA	CIOBANU CRISTINA
GRECU MARIA MARIANA	SUBȚIRICĂ MONICA	LAZĂR ALINA CARMEN
POMOHACI ELENA CRISTINA	BUZILĂ NICOLETA AMALIA	ALBAC IOAN ALEXANDRU
NEGRU CĂTĂLINA	TELICEANU MIHAELA	BENCHEA CLAUDIA

OCHIUL MAGIC NR. 28 / 2025

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DAN BARBILIAN”, GALAȚI

Strada Furnaliștilor nr. 3, cod 800622

Telefon/Fax 0236414095

scoala43gl@yahoo.com

<https://www.scoaladanbarbilingalati.ro>

Magia Crăciunului: de la nașterea sacră la spiritul dăruirii creative

Crăciunul, celebrat anual pe 25 decembrie, transcende simpla comemorare a nașterii Mântuitorului, transformându-se într-o sărbătoare cu o profundă rezonanță culturală și socială. Dincolo de dimensiunea sa religioasă fundamentală, această sărbătoare insuflă un sentiment universal de bucurie, pace și speranță, reverberând în sufletele oamenilor de pretutindeni. Tradiția oferirii și primirii de cadouri, un simbol puternic al darurilor aduse pruncului Iisus de către magi, subliniază spiritul de generozitate ce definește esența creștină a Crăciunului. Într-o lume adesea dominată de individualism, această perioadă ne reamintește de importanța altruismului și a conectării umane.

Spiritul Crăciunului, cu accentul său pe dăruire și creativitate, este frumos ilustrat și perpetuat de inițiative precum Concursul multidisciplinar „Daruri pentru Moș Crăciun”. Acest eveniment, ajuns la a VII-a ediție, revitalizează și extinde tradiția, transformând copiii din simpli beneficiari ai cadourilor în adevărați spiridusi dibaci. Prin această inversare a rolurilor, cei mici sunt încurajați să-și pună imaginația și talentul la lucru, confecționând daruri unice și speciale. Această abordare inovatoare nu doar stimulează creativitatea și îndemânarea copiilor, dar le și cultivă un simț al responsabilității și al contribuției, oferindu-le bucuria de a fi ei înșiși o sursă de fericire pentru alții. Participarea impresionantă, cu aproximativ 400 de concurenți din 80 de instituții de învățământ din întreaga țară, demonstrează relevanța și atractivitatea unui astfel de demers educațional. Faptul că elevii au concurat cu creații deosebite și au obținut rezultate frumoase este o dovadă a valorii inițiativei și a potențialului creator al copiilor. Acest concurs nu este doar o competiție, ci o platformă de exprimare artistică și de dezvoltare personală, unde fiecare *dar* realizat devine o manifestare a ingeniozității și a dedicării.

Crăciunul, cu rădăcinile sale adânci în spiritualitatea creștină, a evoluat într-o sărbătoare complexă, ce celebrează nu doar un eveniment sacru, ci și valori universale precum generozitatea, pacea și bucuria. Inițiative precum concursul „Daruri pentru Moș Crăciun” contribuie la perpetuarea și îmbogățirea acestor tradiții, transformând copiii în ambascadori ai spiritului Crăciunului, cultivându-le creativitatea și învățându-i bucuria de a dăru. Această sinergie între tradiție și inovație asigură că magia Crăciunului va continua să lumineze sufletele și să inspire generațiile viitoare.

Prof. dr. CIOBANU GABRIELA

* Poeste de iarnă *

Este Ajunul Crăciunului. Totul în jur e alb. Bradul este împodobit, iar darurile sunt împachetate. Eu sunt puțin tristă deoarece a sosit anotimpul rece. Îmi amintesc, cum, vara alergam prin parcuri după fluturi multicolori. Dar atmosfera e cu totul alta, afară e desorbit de frumos. Mama pregătește gustări delicioase, tatăl meu împodobește bradul din curte, iar eu privesc pe fereastră strălucitori fulgi, pe străzi se auză colinde, totul în jur arată ca-n poveste. Eu, împreună cu familia mea, stăm în jurul bradului. Cu o verșoară mea am ieșit cu sania, de afară peisajul se vedea mai frumos, fulgii păreau erau de cristal. Noi am făcut un om de zăpadă, dar ne-am dat seama că nu eram nasturi, verșoara mea se duce în casă pentru a aduce nasturi. Când a plecat ea, desodată apare în fața mea Crăișoara Zăpezii avea o rochie lungă, ochii ei erau albaștri ca de gheață și avea pantofi de cristal cu diamante, ea m-a invitat să merg cu ea la palatul său iar eu am fost de acord. Palatul era de fapt dar într-un final am ajuns. Am intrat înăuntru și totul era de gheață, la Crăișoara Zăpezii era și Moș Crăciun în vizită. El mi-a oferit multe cadouri. Crăișoara mi-a zis să plecăm pentru că mai avem locuri de vizitat. M-a dus în grădina din grătele palatului, acolo totul era magic, flori erau de cristal, iarba de gheață și zăpada era aproape cât mine. Niciodată nu văzusem ceva mai frumos.

Din păcate, tot ce e frumos se termină repede și trebuie să plec acasă. Crăișoara m-a urcat în caleasca ei și am ajuns acasă. Eu am îmbrățișat-o și mi-am luat la revedere și ea mi-a oferit o tinută albastră cu diamante. A fost o experiență minunată și sper să mai am astfel de întâmplări frumoase.

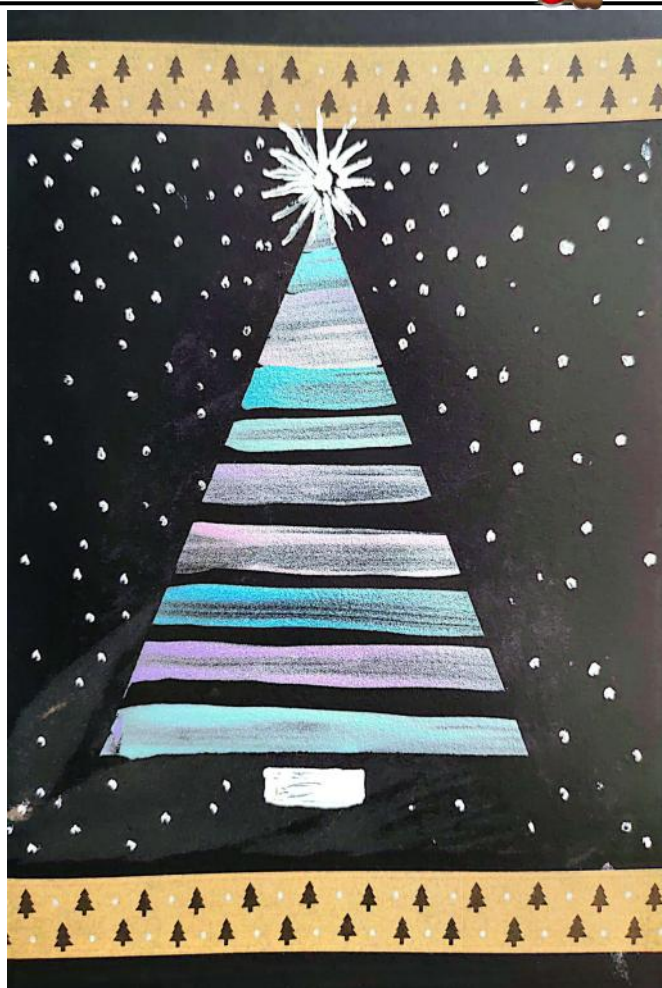
Bucătăria Maria-Alexia
clasa a V-a A

Daruri pentru Moș Crăciun

Bucătăria Maria

Porcestea bradutului de Crăciun

ILIE IUSTIN, clasa a VI-a
Școala Gimnazială
UMBREȘTI
PROF. IANCU
LUCREȚIA

A fost odată un pui de brad care trăia într-o pădure acoperită de zăpadă, în Pragul Crăciunului. Era mic, cu ramuri dese și arătate, îmbrăcat într-o mantie argintie de gheață și cristale de zăpadă. Privind cerul înstelat al iernii vișă, vă creșcă mare și puternică, asemenea copacilor bătrâni din jurul lui. Dar soarta avea alte planuri.

Într-o zi geroasă, oameni au venit în pădure și l-au tăiat cu grijă, ducându-l într-o casă mare, luminată, aflată la marginea pădurii. În mijlocul camerei, bradutul a fost așezat într-un suport și împodolit cu globuri colorate, ghirlande strălucitoare și lumânări care îi luminau ramurile. În vârf, i-au pus o stea aurie care scânteia ca un mic soare.

- Ce se întâmplă? întrebă bradutul, mirat de agitația din jur.

Jucării din cameră stând aliniate lângă perete îi răsunseră cu glasuri prietenoare.

- Ești bradul de Crăciun! Măine este o zi specială, când copiii vor primi cadouri și vor cânta colinde în jurul tău. Tu vei aduce bucurie în sufletele lor.

Bradutul încă neîncrezător, observă copiii care locuiau în casă. Erău zeci de fetițe zâmbitoare, ochi strălucitori care urmăreau cu nerăbdare pregătirile. Curând, bradutul află că erău copii fără părinți, dar căldura din inima lor îi amintea de propria familie.

Chiar dacă îi era dor de pădure, se simțea mândru că

putea aduce lumină și fericire în acea casă.

A doua zi dimineață, copiii s-au strâns în jurul bradului, deschizând cadourile, cântând colinde și dansând. În mijlocul 'verelilor' brăduțul simtea că îndeplinește un scop nobil. În șurubă: „Eh, dacă am fost luat de lângă ai mei, aici am descoperit altă familie.”

Dar cum sărbătorea a trecut, brăduțul a fost din nou în pod, unde a rămas singur. Trecând zilele, el se gândea cu dor la pădure și la frații lui, dar și la fetele copioase care îl făcuseră să se simtă iubit. Într-o noapte liniștită, își aminti de povestea spusă de mama sa:

„Dacă ai o dorință în noaptea Anului Nou,

Fână Dorințelor ti-o poți îndeplini, dar numai dacă ești făcută cu inimă curată.”

Când noaptea Anului Nou a sosit, brăduțul a privit cerul printre o crăpătură din pod și și-a repetat dorința: „Vreau să mă în pădure acolo unde mi-e locul.”

În dimineața următoare, brăduțul s-a tresărit înconjurat de săpădă și copaci. Era din nou acasă? Frații lui îl întâmpinaseră cu bucurie, iar el le povestea tot ce trăise: magia Crăciunului, cântecul copioșilor și luminile care îi străluciseră pe ramuri.

De atunci, brăduțul a rămas în pădure, dar în fiecare noapte, când fulgii de săpădă se re-astern pe crenguțe, își amintește de aventura din casa copioșilor și spiritul Crăciunului, care vine însemnând doar daruri, și generozitate, căldură și iubire.

Nume elev: Avram Iris
Clasa: a VIII-a
Școala: Liceul Teoretic „Carmen Sylva” Eforie Sud
Cadru didactic: Ciocodei Lăcrămioara

Vălean Comina

Clasa a V-a A

„Colegiul Național
Costache Negri” Galați
prof. Dănilă Laura
Marilema

Poveste de Crăciun

Într-un sat mic și liniștit, fulgii de nea dansază lin, ca niște stele născute în lumina palidă a dimineții. Toată lumea era fericită de venirea iernii și pentru că era ajunul Crăciunului. Oamenii își decorau casele, împodobeau brazii și erau cu toții veseli. Dar numai doi frați, Alin și Maria, erau tristi. Bei doi erau supărați, pentru că ei erau rănai și nu își permiteau haine groase, un brad și decorațiuni. Mai presus de toate, nici părinții copiii nu erau lângă aceștia. Mama nu mai era printre ei, iar tatăl era plecat în străinătate.

Copiii petreceau tot timpul alături de bunica lor. Din păcate, tatăl acestora nu putea ajunge acasă nici măcar de sărbători.

Maria și Alim erau convinși că nici anul acesta nu va ajunge Moș Crăciun. În căsuța lor mică și rece, unde singura lumină era cea a unei lămpi slabe, sărbătorile erau doar un vis. Copiii stăteau lângă sobă și discuteau:

- Poate Moșul nu vine la noi pentru că locuim într-o pădure, la marginea satului. Suntem prea departe! a spus Maria.

- Da, da... a spus trist Alim.

În timp ce copiii discuteau lângă sobă, deodată se auzi un zgomot lângă ușă. cei doi au fost surprinși și au fugit direct spre ea. Au deschis-o. În fața ochilor, se arăta Moș Crăciun. Copiii nu le veni să creadă că Moșul a ajuns și la ei. L-au poftit în casă, iar acesta a luat loc pe un vechi fotoliu.

Moșul și-a deschis sacul și a împărțit cadouri tuturor, chiar și bunicii. Frații au primit dulciuri, păpuși, mașinuțe și tot ce își doreau. Bunica a primit un set de cămi și unul de fațurii și câțiva bănuți. Toți au rămas plăcut surprinși, dar din păcate venise timpul ca Moșul să plece.

Peste puțin timp după plecarea acestuia, la ușa se auzi un glas cunoscut.

— Dragii mei, am venit acasă!

Copiii au văzut cu uimire că în dreptul uzii se afla tatăl lor. Acestora nu le veni să creadă. Cei doi se aruncau în brațele lui, plângând de bucurie.

— Tati, tati! strigau bucuroși copiii.

Bunica zâmbea din colțul camerei, emoționată. Era o seară magică, iar întoarcerea tatălui părea ca un miracol. Curioși, copiii își întrebă tatăl de ce a venit chiar astăzi acasă. Entuziasmat, tatăl le răspunse:

- Am venit acasă datorită Crăciunului.
Am vrut ca în acest an să fim mai aproape
de voi, ca într-o familie adevărată. Vă
promit că voi rămâne alături de voi mereu,
nu doar de sărbători. Mi-am dat seama că
nu a fost bine să vă las pe voi în grija
luminii, iar eu să plec în altă țară!
Acum mă bucur că suntem împreună și
pentru că voi rămâne pentru totdeauna
acasă!

- Toti, ai făcut cea mai bună alegere!
am spus bucură și copiii.

Într-un final, în noaptea de Ajun,
familia era întregită din nou, iar magia
Crăciunului îi adusese împreună, mai
aproape ca niciodată!

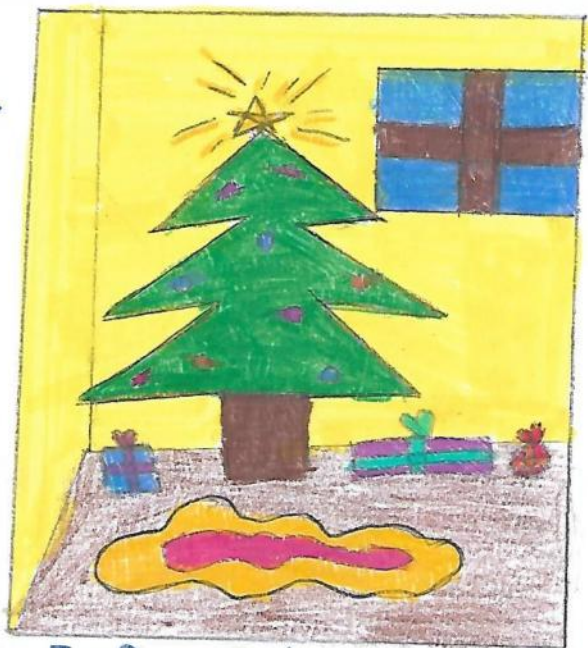
Poveste de Crăciun

IVANOV AMALIA
CLASA a VII a B
ȘC. GIMN. "DAN BARBILIAN"
PROF. PENEU MIHAELA

Într-un sat mic, trăia Andrei, un băiețel sărman, care își dorea foarte mult un brad de Crăciun. Familia lui nu avea bani să cumpere unul, așa că Andrei a decis să caute un brad în pădure. Într-o dimineață geroasă, a plecat singur în pădure, sperând să găsească un brăduț frumos. După câteva ore de căutare, a găsit un brad mic și sănătos. L-a tăiat cu grijă și l-a dus acasă, unde l-a împodobit cu ce a avut la îndemână: câteva flori, câteva mucei și câteva lumânări vechi.

Când părinții l-au văzut, au fost emoționați de gestul lui. Deși bradul nu era mare și strălucitor, era plin de iubire și speranță.

În acea seară, întreaga familie s-a adunat în jurul bradului, simțind adevărata magie a Crăciunului. Andrei a înțeles atunci că, în ziua greutăților, adevărata frumusețe a sărbătorilor nu stă în daruri scumpe, ci în momente petrecute împreună, cu iubire și recunoștință. Crăciunul lor a fost, astfel, unul cu adevărat special. ♥

Moș Crăciun

CARACU ELENA-STEFANIA
cls a VI-a
ȘC. GIMN. NR. 1 UMBREAREȘTI
PROF. IANCU LUCREȚIA

Într-o dimineață de iarnă strălucitoare, în atelierul lui Moș Crăciun de la Polul Nord, elfii mun-ătorii se adunară, în jurul bătrânului Moș. Cu zămbește cerele pe față și suflete pline de bucurie, ei se pregătesc și încep împachetarea cadourilor pentru copiii din întreaga lume.

Elfii, cu degetele dibace și inimi pline de generozitate, încep să împacheteze cu grijă fiecare cadou. Unul dintre ei se numește Zămbănel și are o atenție deosebită la jucăriile colorate în cutie strălucitoare, în timp ce Glicipitorul le înfășură cu oțetă roz strălucitoare. Cănd bate ora 22:00, elfii lucrează cu răbdare și pasiune, știind că fiecare cadou aduce zămbetul pe chipurile copiilor.

După ce toate cadourile sunt pregătite, elfii le adunară în saci mari și le încărcară în sania magică a lui Moș Crăciun. Cu zurgălăul copiilor din lumea întreagă. În fiecare colț al pământului, Moș Crăciun și elfii lui aduc magie, bucurie și speranță. Crăciunului, dăruind dragoste și bucurie în inimile celor mici. Crăciunul este sărbătoreala bucuriei, a gestului mărunț care ferește chipul blând al bețarului copil.

Nume: Năstase Anemona
Elena

Scoala: gimnazială nr 7

Îndrumător: Aurelia

Mihaela Dumitrescu
clasa a V - 9 B

Moș Crăciun neastepțat și darul

Într-un sat micuț, ascuns între dealuri acoperite de zăpadă, trăia o fetiță pe nume Ame. Era cumșentă de tot ca fiind cea mai purășară și cea mai optimistă copilă, deși avea o poveste de viață grea. Mama ei plecase să lucreze departe, iar Ame locuia cu bunicii ei, care era bolnav.

Cu toate acestea, Ame găsea mereu motive să zâmbească, iar sătenii o iubeau pentru energia ei.

Într-o seară de Ajun, pe când fulgii de zăpadă dansau încet în lumina lunii, Ame și-a terminat temele și s-a așezat la fereastră. Privea cerul și se întreba dacă Moș Crăciun chiar există. Și-a dorit ceva, dar nu pentru ea:

— Dacă Moș Crăciun e adevărat, ar vrea să-mi facă bunicii sănătos.

Pe când închidea ochii pentru a adormi, a auzit o bătaie ciudată la fereastră. Când s-a uitat, nu mica u-a fost mirarea să vadă un ren cu o stea aurie pe frunte. Renul părea pierdut și agitat. Ame, fără să stea pe gânduri, a deschis ușa și a ieșit în fața casei:

— Ce faci aici, micuțule? Nu ar trebui să fii cu Moș Crăciun?

Renul a scuturat capul ior, în gratele lui, în zăpadă. Ame a văzut un sac mic, dar foarte strălucitor. Renul s-a apropiat de ea și i-a împins sacul cu bățul.

— Pentru mine? Dar eu nu am cerut nimic.

În acel moment, sacul s-a deschis și a ieșit o lumină caldă, care a umplut toată camera. În mijlocul luminii, a apărut o scrisoare mică pe care scria cu litere aurii:

Ame, tu ai făcut cel mai frumos cadou! O dorință pentru altcineva. Aceasta este darul tău! Folosește-l cu înțelepciune!

Înainte ca Ame să înțeleagă ce se întâmplă, bunicii ei, care abia se puteau ridica din pat, s-a simțit mai bine ca niciodată.

— Ame, draga mea, nu știu ce ai făcut, dar mă simt ca nou.

Renul și sacul dispăruseră, dar, în sufletul Anei, rămăsese o căldură aprinde.

Moș Crăciun a făcut o familie din noi!

Povești de Crăciun

Era ziua Crăciunului, iar satul acoperit de zăpadă era ca din povești. Casele erau luminate de luminile colorate, iar fumul ieșea din hornuri, purtând aroma dulce a coromacilor și a scortisoarei. Copiii alergau veseli pe uliță, făcând îngeri în zăpadă.

Dona o fetiță cu ochi mari și părul prins în două cochițe, privea pe fereastră. În camera ei era cald și plăcut, dar inima ei era tristă. Tatăl ei era plecat la muncă într-o țară îndepărtată, iar ea își dorea din tot sufletul să fie cu toții împreună de Crăciun. Mama îi șambli și îi spuse:

- Dona, vino să împodobim bradul! Moș Crăciun știe că ai fost bună și sigur îți va aduce ceva frumos.

Mai târziu mama o culcă, dona stătea în pat și se ruga:

- Moș Crăciun, dacă poți, adu-l pe tata acasă. Mă vreau alt cadou.

În toată noaptea, un zgomot ușor se auzi dintr-o fereastră. Dona deschise ochii și văzu o lumină blândă care părea să vină spre brad. Se ridică încet și, cu inima bătând tare, îl văzu pe Moș Crăciun.

- Am auzit dorința ta, spuse el cu o voce caldă. Uneori, cadourile nu sunt lucruri, ci momente de neuitat.

Înainte ca dona să poată răspunde, ușa carei se deschise, iar în prag apăru tata, cu brațele larg deschise. Dona țâșni spre el, iar mama, trezită de zgomot, îi urmări. Erau din nou împreună, iar lacrimile de bucurie îi făceau apariția.

De atunci, dona a înțeles că magia Crăciunului nu stă în cadourile de sub brad, ci în iubirea și bucuria de a fi alături de cei dragi.

Gărtănaru Liana

Liua de Crăciun

SC. GYM. NR. 92, CLASA VI B,
Prof. IORACHE MIRELA

Azi, în Liua de Crăciun,
E bucurie mare;
Cu toții ne-adunăm în jur,
Citind câte-o serisoare.

Afară cad fulgii de nea,
Se așază pe pământ;
Colindători mearseau,
Cântau colindul sfânt.

Bradul luminos și-malt,
Așteaptă să venim în prag,
Moșul deja a sosit,
Cu cadouri cu drag.

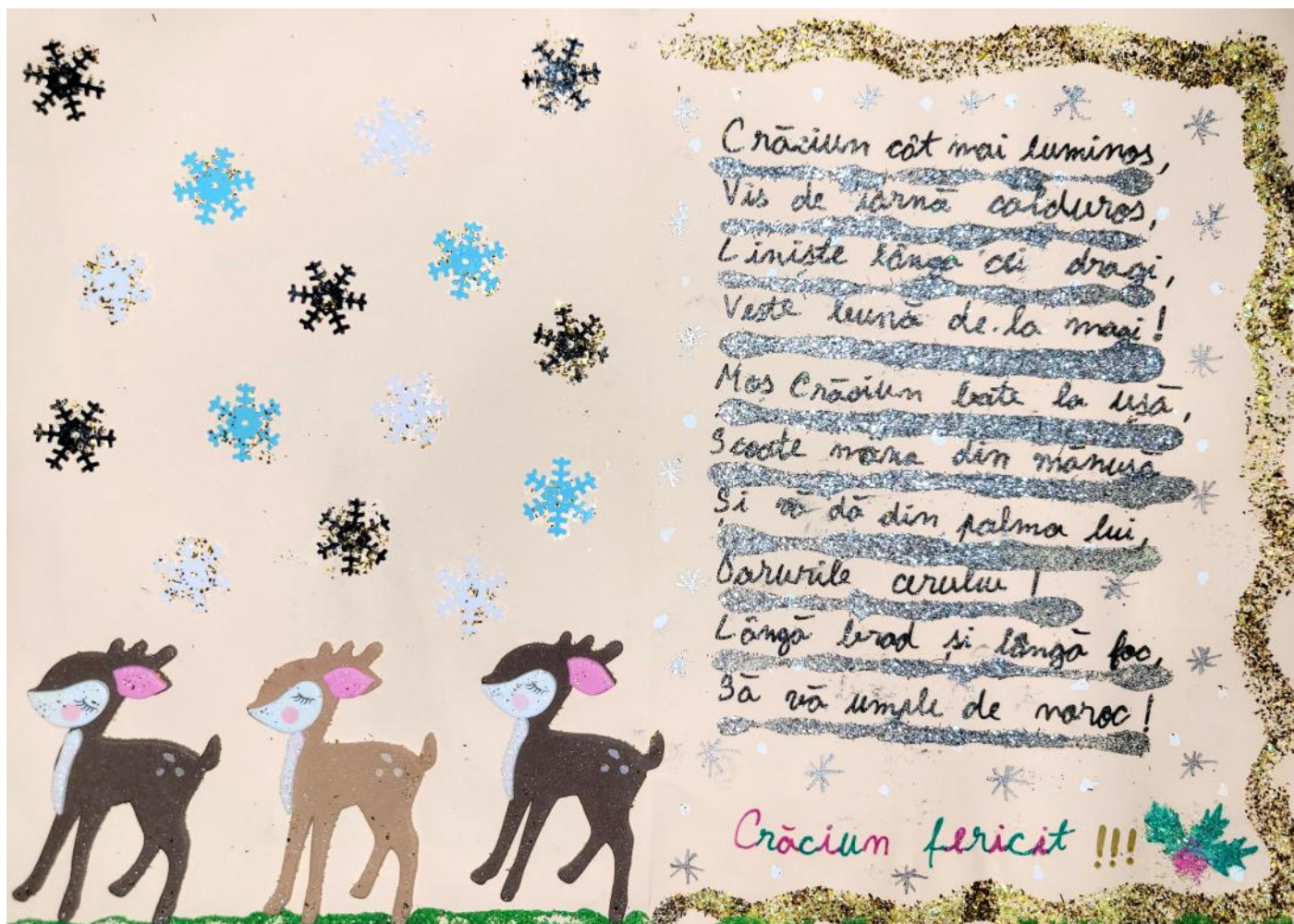
Daruri pentru Moș Crăciun

Nume elev COVACI ALEXANDRA
Clasa a V-a B
Școala C.S.E.I. „Miron Ionescu”
Loc. CLUJ-NAPOCA
Prof. îndrumător CIOBAN IULIA-MIHAELA

Nume elev TRANDAFIR ONISIM
Clasa a V-a B
Școala C.S.E.I. „Miron Ionescu”
Loc. CLUJ-NAPOCA
Prof. îndrumător CIOBAN IULIA-MIHAELA

Crăciun cât mai luminos,
Vis de iarnă calduros,
Liniste lângă cei dragi,
Veste bună de la moși!
Moș Crăciun bate la ușă,
Scoate mama din mănăstire
Și ne dă din palma lui,
Darurile cerului!
Lângă brad și lângă foc,
Să ne umple de noroc!

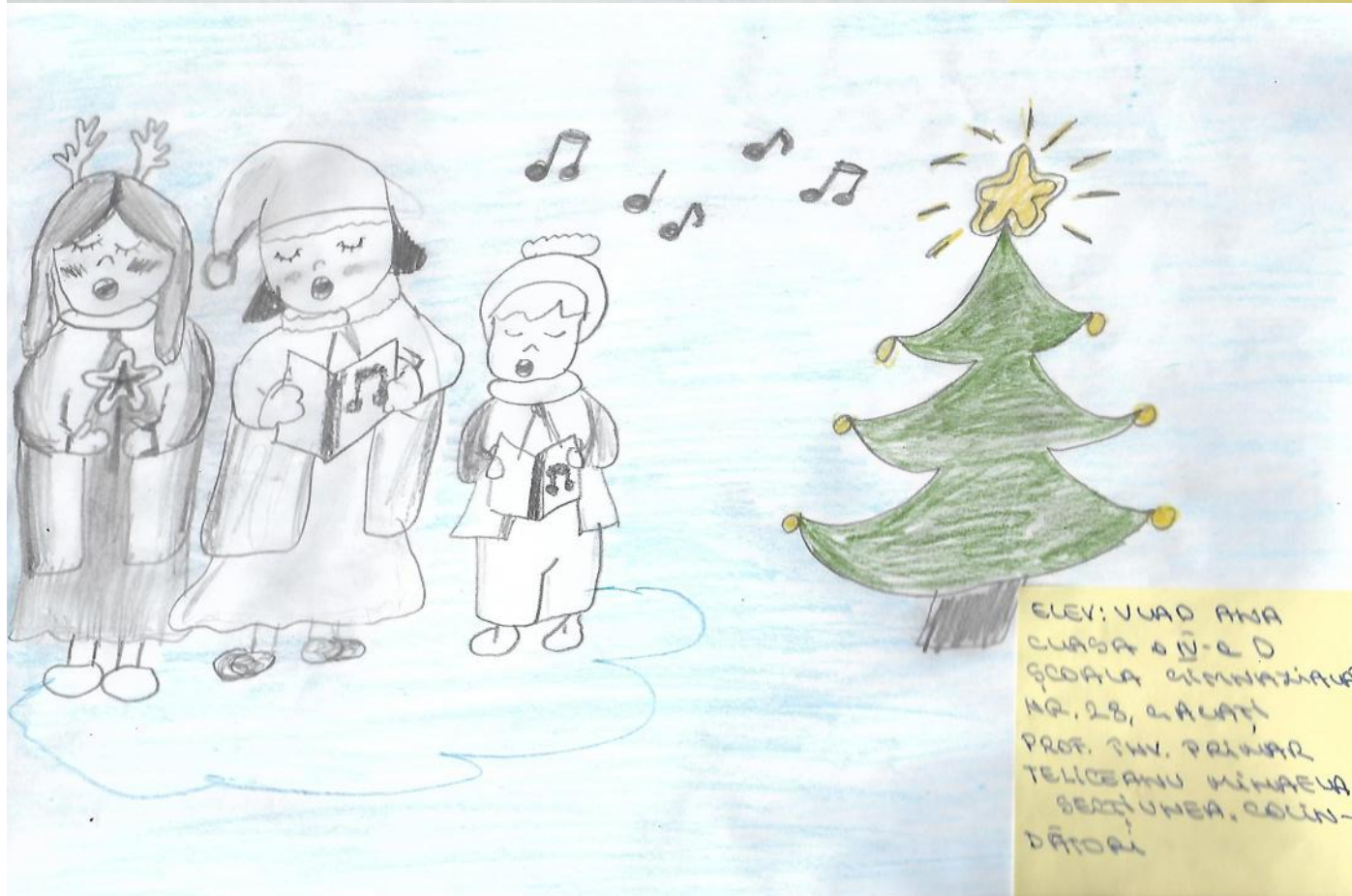
Crăciun fericit !!!

Numele și prenumele elevui	MOCANU DAMIAN ALEXANDRU
CLASA	a VI-a
Secțiunea	Arte vizuale
Școala	Sc. Gimn Nr. 10 „Mihail Koiciu”
Cadrul didactic îndrumător	SUBTIRICĂ MONICA

Daruri pentru Moș Crăciun

Preveste de Crăciun

CONSTANȚA SIMONA
CLASA a VII a A
ȘC. GIAN. IAN IARBIAN
PROF. PENEU MIHAELA

* Era Ajunul Crăciunului, iar năutul era acoperit de un strat gros de zăpadă ce răsună sub lumina lunii. Fiecare casă era decorată cu luminițe colorate și corcove de lemn, iar mirourile de coromaci prăpădit nori din cuptor se răspândeau în aer. Copiii alergau veseli pe ulițe, cu obrajii roșii de frig, așteptându-l cu nerăbdare sosirea Moșului.

* Într-o casă micuță de la marginea nătului locuia Ana, o fetiță de 10 ani, împreună cu lumica ei. De când părinții ei plecaseră să lucreze departe, Crăciunul fusese mai trist pentru ea. Însă, lumica făcea tot posibilul să păstreze magia sărbătorilor.

* În seara aceea, Ana și lumica împodobeau leardul cu globuri vechi, moștenite de generații. Ana ofta ușor, privind pe fereastră la fulgii de nea care cădeau încet.

— Ce ai dragă mea? o întrebă lumica.

— Mi-aș dori ca anul acesta să fim toți împreună, spuse Ana cu glas stins.

Bunica o mângâie pe cap și îi zâmbește.

* După cină, Ana se culcă, dar somnul îi era agitat. Pe la miezul nopții, un zgomot ciudat o trezi. Colorează ușor ochii, iar când ajunse în camera de zi, rămăsese fără aer. În fața leardului stătea Moș Crăciun, îmbrăcat în costumul său roșu, cu un sac mare lângă el.

— Moșule! exclamă Ana.

— Ho-ho-ho! spuse Moșul zâmbind. Ai fost o fetiță bună anul acesta, așa că ți-am pregătit o surpriză specială.

* Măsur făcea un semn cu mâna, iar din spatele uii apăreau părinții Anei, încălțați cu daruri. Ana alerga spre ei cu lacrimi de bucurie, iar lumina care strălăcea în ea, rămânând lung.

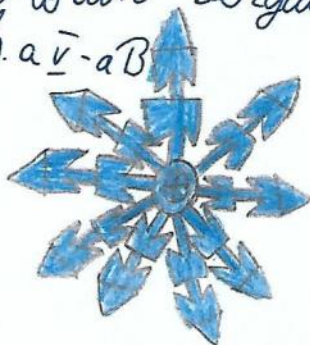
* În acea noapte casa micuță de la marginea satului răsună de râsete, colinde și povești. Crăciunul era din nou complet, iar Ana știa că nu va uita niciodată acea seară magică.

* De atunci, în fiecare an, Ana credea cu mai multă tărie în magia Crăciunului, căci aducea laolaltă inimile celor dragi!

Moșul Gergiu - Nicholas
ch. a. v. - a. B.

Poroste de iarnă.

Era o seară liniștită de Decembrie. Era ziua de dimineața Crăciunului.

La noi în casă, mama cocea din greu cozonaci, iar eu, împreună cu tata și fratele meu cel mic, împodobeam bradul cu luminițe și globuri viu colorate. afară, se auzi un clinchet de clopoțel și glasuri de copii... erau colindătorii care vin în fiecare an cu cu colinde.

Seara, ne-am culcat devreme, în așteptarea venirii lui Moș Crăciun. Dimineață, când ne-am trezit, eu împreună cu familia mea, ne-am dus la brad să vedem cadourile primite. Cu toții ne-am lucurat enorm. După ce am deschis cadourile, am servit micul-dejun împreună cu familia mea, apoi am plecat la luneci ca să-i colindăm. Am petrecut momente magice alături de cei dragi.

SĂRBĂTORI FERICITE!
CRĂCIUN FERICIT!

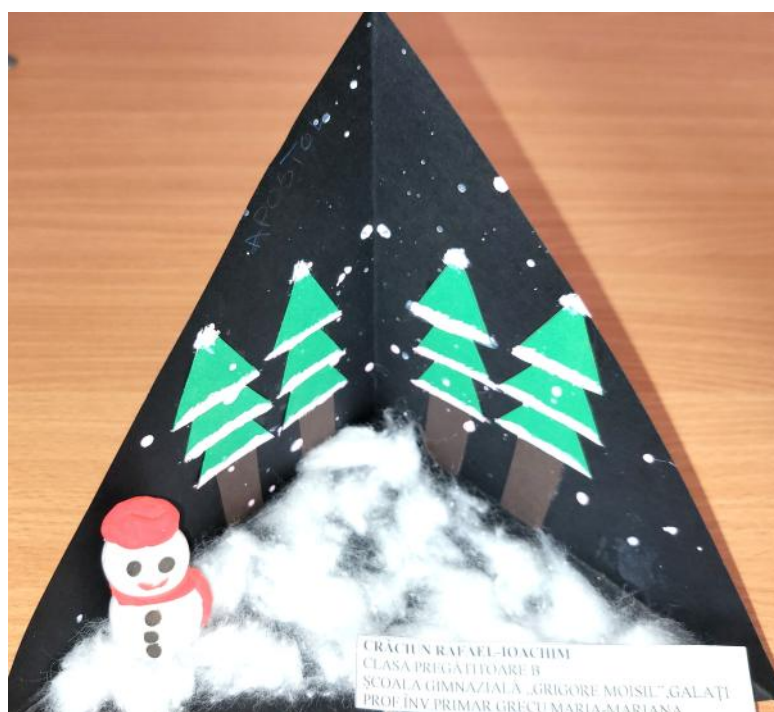

SIMION LORENA MARIA
Clasa a IV-a A SbS
Școala Gimnazială „Grigore Moisil”, Galați
Prof. Iancu Maria, Scînteii Manuela

Crăciun fericit!

Printere momentele speciale de Crăciun....

După ce toată casa a fost pregătită și împodobită, a sosit timpul sărbătorii. Această noapte era foarte specială. Moș Crăciun avea de lăsat cadouri copiilor din toată lumea. Întreaga casă dormea, până când, dintr-o dată, s-a auzit de afară un zgomot foarte puternic. Alina s-a trezit îngrijorată și s-a uitat pe geam. Sania mamei s-a prăbușit, iar sarii au început să zboare peste tot. Fata s-a îmbrăcat repede și a ieșit afară. Toate cadourile erau împrăștiate pe jos, iar Moș Crăciun nu mai era în samie. Vărtându-se, Alina a decis să împartă ea cadourile tuturor copiilor. După o noapte grea, setea, a terminat. A doua zi de dimineață, Alina s-a trezit mai grea ca de obicei. S-a clus jos, iar acolo era așteptată de familia ei și de Moș Crăciun. Acesta era foarte recunoscător pentru fapta curajosă dobindită de Alina. Acum era ea, copiii rămânându-și cadourile pentru magiul Crăciun.

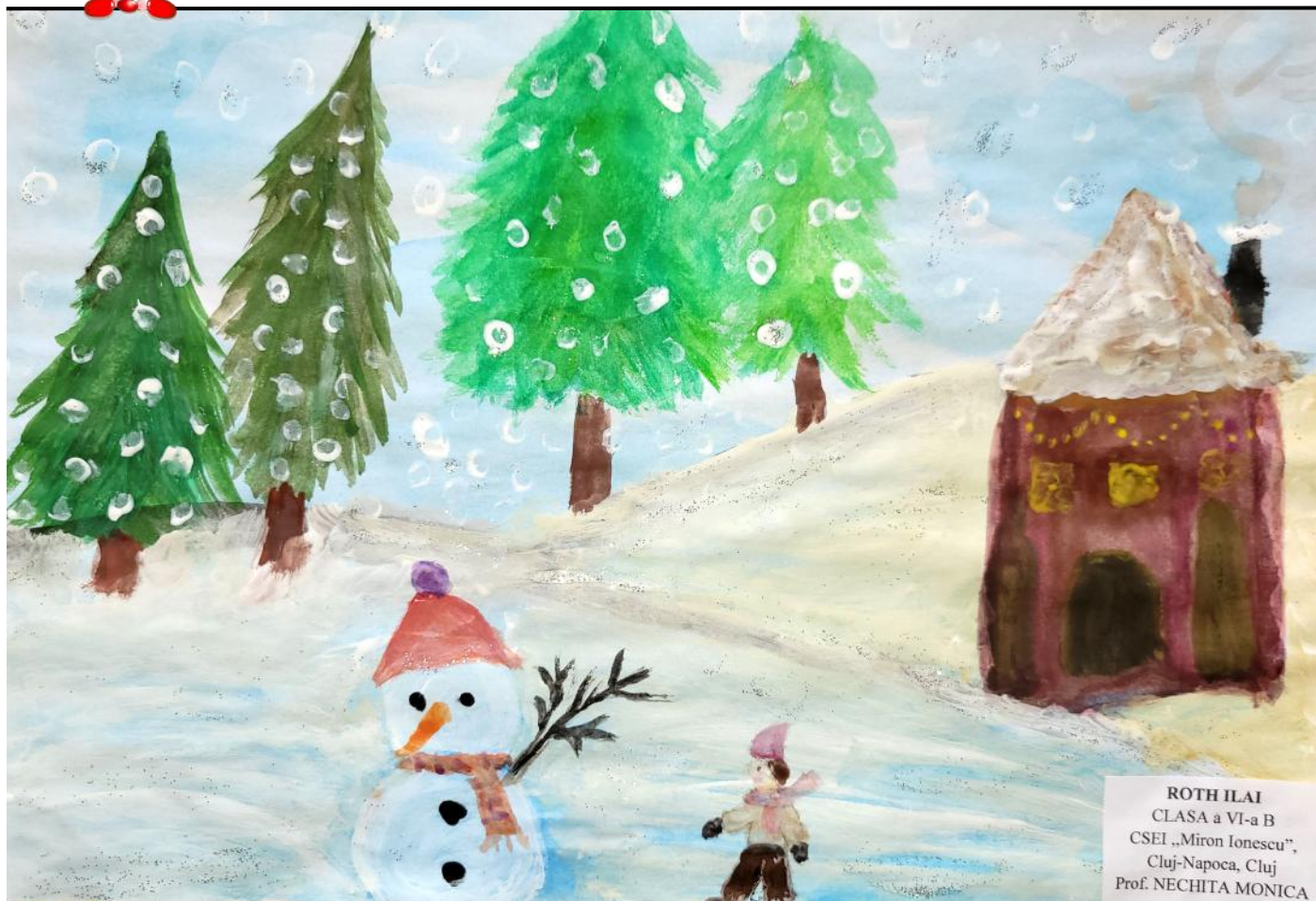
Despre multumire, moșul a învățat-o pe Alina la Polul Nord. Aici se aflau nemii acestuia, ba chiar și elfii, ajutoarele lui. Tatăl era acoperit cu o pătură de zăpadă. Erau aici padoabe - mormintele grele ale brărilor. Atunci când se lăsa noaptea, cumuri de steluțe argintii apăreau pe cerul de peruză. Acolo copacii erau din acacele unde erau agățate ghirlande de diamanți. Elfii purtau uniforme, iar blana nemilor era ca o haină grasă. Fulgii dansau și pluteau deasupra pământului. Flori scilpitate, de argint se țeseau pe gemurile din atelierul elfilor. Copacii amărâți dormeau sub plepura albă și așteptau ca primăvara să își facă apariția. Alina era foarte încântată pentru că putea admira frumusețea naturii.

Aceasta a deciz să rămână în fiecare iarnă la Polul Nord pentru a-l ajuta pe bătrânul Ios Corăciun!

Daruri pentru Moș Crăciun

ROTH ILAI
CLASA a VI-a B
CSEI „Miron Ionescu”,
Cluj-Napoca, Cluj
Prof. NECHITA MONICA

LORINT ELENA
CLASA a VI-a B
CSEI „Miron Ionescu”,
Cluj-Napoca, Cluj
Prof. NECHITA MONICA

POPA GABRIELA

CLASA: aVI-a

LICEUL TEHNOLOGIC CAROL I VALEA DOFTANEI
PROF. ÎNDRUMĂTOR: BUZILĂ NICOLETA AMALIA

POVESTE DE CRĂCIUN

Șarbătorile de iarnă aduc cu sine o bucurie imensă, zămbete și armonie în sufletele tuturor. Dar care cum s-a născut această bucurie enormă odată cu Nașterea Mântuitorului? Se cuvine să aducem în prim-plan povestea mult iubitului Moș Crăciun...

Demult, într-un satuc trăia un bătrân înzestrat cu darul de a face jucării. Le făcea cu dragoste și multă răbdare. Aceste jucării erau nemaipomenit de frumoase și nu se asemănau între ele. În Ajunul Crăciunului bătrânul pleca din satuc pentru a-și vinde jucăriile. Pe vremea aceea, oamenii nu erau prea înstăriți, fapt pentru care bătrânul vindea jucăriile la prețuri mici.

El era extrem de fericit atunci când aducea, la rândul său, bucuria pe fețele copiilor în ziua de Crăciun. Se gândea mereu, cu tristețe, la copiii sărmani care nu se puteau bucura ca ceilalți copii. Și-ar fi dorit foarte mult să îi bucore pe toți copiii, aducându-le jucării tuturor.

În drum spre casă, într-o seară stăpânită de cerul înstelat, o nănduică se așeză pe umărul său drept și îi spuse că Domnul a văzut mărimenia sa, așa că dorința lui va fi dusă la îndeplinire. Bătrânul rămase uimit și îi răspunse acesteia că nu este o dorință greu de a fi pusă în aplicare. Singura faptură i-a spus să stea fără grijă, pentru că prin miracolul Domnului fundul sacului nu va fi gol niciodată.

Mare i-a fost mirarea bătrânului care s-a bucurat din tot sufletul de cele aurite. De asemenea, aceasta i-a spus că va avea ajutoare, ci nu va fi singur... Veni, pitici și spiridusii voștri munci cot la cot, în fiecare an, pentru a face copii fericiți.

De atunci, bătrânul a devenit cunoscutul Moș Crăciun care aduce fericirea fiecărui copil din lume, aducându-i daruri și multe alte lucruri valoroase de Crăciun.

COSTACHE DANIELA-MARIA
CLS. A VII-A
Ș.C. GILIAN. NR. 1 UMĂREȘTI
PROF. IANCU LUCREȚIA

Nume elev: Nisipeanu Emma Andreea
Clasa: a V-a
Școala: Șe. Gim. nr. 23 „C-tin Brâncoveanu” Constanța
Cadru didactic: Ciocodei Lăcrămioara

NUME: JUCURAVU DORIN
CLASA 2 IV-20
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR. 28, GALATI
PROF. MR. PAULIAR
TEUCEANU MIHAELA

Poveste de Crăciun

Într-o frumoasă seară de iarnă, Antonia stătea la fereastra camerei și privea la peisajul fabulos pe care iarna geroasă l-a pictat. De câteva zile, un frig cumplit cuprinsese orașul, iar copiii erau nevoiți să stea în case.

Antonia se plictisise și merse în cameră. Se hotărî să picteze un peisaj de iarnă cu zăpadă pufoasă și fulgi mari. Pe când își decora tabloul cu stropi de nea, se gândi cu speranță: „ce frumos ar fi ca în seara aceasta să ningă și la noi!” Acum se uita cu nostalgie pe geamul aburit la grădina pustie din fața casei. Deodată i se părură că vede un fulg argintiu. Clipi des și șterse cu mânăca geamul pentru a vedea mai bine. Un zâmbet larg lumina chipul Antoniei. În văzduh, un roi de fulgi dansau pe o melodie doar de ei știută. Bucuria fetitei fu fără margini. Acum vedea clar cum fulgii de nea se așezau pe pervaz și parcă îi zâmbeau. Unul se lipi de sticla geamului și o privi intens. Copila îl auzi șopti: „niciodată să nu îți pierzi speranța!” Antonia începu să râdă fericită.

A doua zi, grădina era acoperită cu un strat gros de omăt. Fetita chiui entuziasmata. De atunci Antonia își amintea în fiecare iarnă cum pictura realizată într-o zi friguroasă s-a transformat într-o poveste cu fulgi de nea.

Numele și prenumele elevului: CORBEANU NATALIA-ELENA
Clasa: a V-a
Secțiunea : Arte vizuale „Colindători”
Școala: Școala Gimn. Nr.10 „MIHAIL KOICIU”
Cadrul didactic îndrumător: AVRAM CLAUDIA

Daruri pentru Moș Crăciun

Bobeiță Sara
Școala Gimnazială nr. 7, Botoșani
Clasa a III-a
Orășanu Daniela

Iarnă în sat

Bobeiță Sara
Prof. Orășanu Daniela
Școala Gimnazială NR. 7
Jud. Botoșani

A venit din nou la noi,
Bătrâna iarnă.
Din norii cenușii, cad fulgi mari de zăpadă,
Ce acoperă întreaga țară.

Totu-i alb în jur și-n depărtare
Gerul țese la ferestre, flori de iarnă ca-n
povești.

Leana-i de mister,
Lăuna-i luminat,
Ard stelutele în brad.

Cîndele de zurgălăi, răsună peste văi.

100. STOICA LUCIA
cls PC
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR 92, BUCUREȘTI
Prof: GOCEA CARMEN

Elev	NICOLAU ANASTASIA
Clasa	P D
Școala	GIMNAZIALĂ NR 28
Localitatea	GALAȚI
Îndrumător	PROF DEDIU CAMELIA

Daruri pentru Moș Crăciun

Elev	CORNECEA AUREL
Clasa	INV. SPECIAL, XI CONS
Școala	LICEUL TEIN S MEHEDINTI
Localitatea	GALATI
Îndrumător	PARVANA GABRIEL

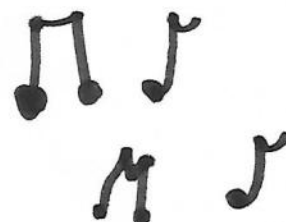
Iolia Poenariu

Școala Gimnazială nr. 7 Botoșani

Prof. Daniela Arăbanu

Clasa a III-a

Cântecuri de Crăciun

De Crăciun, fii mai bun!
Ajută copii dintr-un cătun
Sau un nene de pe drum
Și așa vei fi mai bun.

Poti să gătești ce îți mai bun,
Important e cu cine petreci de Crăciun.
Când casa e plină de toți cei buni
Ești fericit, ca cel vizitat de magi.

Este o mare bucurie
Să cântăm cu mândrie
Despre noaptea Crăciunului Sfânt
Când Domnul Iisus a venit pe Pământ.

Paveliuc Victor
Școala Gimnazială Nr. 7
Clasa a III-a D
Prof. Daniela Crășanu

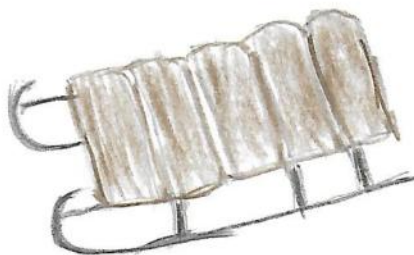
Iarnă

Iarnă rece și frumoasă,
Ai sorit în noaptea arădă,
Și ai lăsat la noi pe sară,
Păturică albă, groasă.

Peste dealuri și grădini,
Ai nins mult cu fulgi de stele,
Șar pădure-ai îmbrăcat-o
În haină de promoroacă.

Și acum pe dealuri,
Toți copiii se adună,
Și se bucură și strigă:
- Iarnă, bine ai venit!

Nume elev: Chisoceanu Antonia
Clasa: a V-a
Școala: Șc. Gim. nr. 23 „C-tin Brâncoveanu” Constanța
Cadru didactic: Ciocodei Lăcrămioara

ȘIȘI ALEXIA
cl. 5
ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR. 92, BUCUREȘTI
Prof. GOCER OANA

Vinca Maria Cîmăș
Școala Gimnazială Nr. 7 Botoșani
Clasa a III-a D
Crășanu Daniela

Magia Crăciunului

Sărbătorile de iarnă sunt așteptate cu bucurie de copii și de toți membrii familiei.

Crăciunul este sărbătoarea mea preferată, deoarece marchează nașterea lui Isus Hristos, ce uneste copii, părinți, prietenii, aducând o atmosferă de pace, armonie, bucurie și împlinire creștină.

În această perioadă mirosul de brad se amestecă cu cel al prăjiturilor și lămpii care ard în remaneu. Se împodobește bradul cu figurini multicolore, globulețe strălucitoare și felgi de nea.

Moș Crăciun ce pune daruri sub brad are o conexiune specială cu copii, părinți și bunici.

În ajunul Crăciunului se colindă, ce face ca mirajul sărbătorii să te focă mai bun și vesel.

Am pornit (în vis) împreună cu verisorii mei la colindat pe o stradă necunoscută, surpriză!

Totul în jur era pustiu. Cer fără stele, case neilluminate și oameni tristi. Trebuie să aducem spiritul Crăciunului! Facem o magie. Împodobim cu stele carele, aprindem zeci de candelabre, luminăm chipul oamenilor.

Apoi ne grăbim cu bucurie de colindat.

Daruri pentru Moș Crăciun

Numele și prenumele elevului: IOSIF LARIȘA GABRIELA
Clasa: a VII-a
Secțiunea: Arte vizuale „Colindători”
Școala: Școala Gimn. Nr.10 „MIHAIL KOICIU”
Cadru didactic îndrumător: AVRAM CLAUDIA

Nume elev: Constantinescu Cristina
Clasa: a V-a
Școala: Șc. Gim. nr. 23 „C-tin Brâncoveanu” Constanța
Cadru didactic: Ciocodei Lăcrămioara

HARALAMBIE DAVID-MARIAN
CLASA PREGĂTITOARE B
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE MOISIL”, GALAȚI
PROF. ÎNV. PRIMAR GRECU MARIA-MARIANA

CLAPA MIRIAM-ELENA
CLASA PREGĂTITOARE B
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE MOISIL”, GALAȚI
PROF. ÎNV. PRIMAR GRECU MARIA-MARIANA

Nume elev MUREȘAN ADELINA
Clasa a V-a B
Școala C.S.E.I. „Miron Ionescu”
Loc. CLUJ-NAPOCA
Prof. îndrumător CIOBAN IULIA-MIHAELA

Zgherea Ștefania
Colegiul Național
"E. Negri"
Prof. Dănilă Laura
Marilema

Poveste de Crăciun

Ascultă ... Ascultă cum urlă vântul ... Nămetii albi de zăpadă se ridică pretutindeni, ca niște munți falnici.

Bunica și cei doi nepoți ai săi, Lia și Landu, stau așezați în jurul sobei.

- Bunică, spune-mi o poveste! o rugă Landu.

- Ce poveste să vă mai spun, măi copii, că vi le-am spus pe toate pe care le știu!

- Te rugăăm! Spune-mi o poveste, așa cum ști doar mata!

- Bine, bine copii, liniștiți-vă! Așa ... Acum ascultați. Vă voi spune basmul "Balerina".

„Este ziua Crăciunului, iar în oraș este mare zarvă. Toată lumea alergă de colo-colo pentru ultimele cumpărături. La toate casele răsună glasuri de copii ce vestesc Nașterea lui Iisus.

În culise este cald și se aud frământări de colinde. Maria este emoționată. Poartă o rochie roz bufantă, iar părul ei lung, auriu era despletit. Va juca rolul Elarei în baletul „Spărgătorul de nuci”. Brusc, aude vocea profesoarei chemându-le la olimpiadă pe ea și pe colegile ei. Apoi muzica începu. Maria intră în scenă. Dansează, dar ca prin vis. Deodată simți că alunecă, și se trezi într-o lume total diferită. În fața ei stătea nimeni altul decât Spărgătorul de Nuci din baletul pe care îl interpreta ea pe scenă. Dar, privirea lui era tristă și îndurerată. Avea ochii albaştri și sclipitori. Era înalt și frumos, iar hainele îi dădeau un aer princiar. Spărgătorul zise:

- Bună ziua, domniță! Eu sunt un Spărgător de Nuci și am plăcerea de a-ți urea bun venit în Țara Râmul Dulciurilor, acest loc uimitor în care copacii sunt acadele, iarba este din vată de zahăr, iar cerul este roz-deschis. Tu trebuie să mă ajuti să

scap de blestemul care mă face să fiu trist mereu. Accepti? întrebă Îpărgătorul cu tristete în glas.

- Bună ziua, Îpărgătorule! Eu sunt Maria. Desigur, te voi ajuta, doar spune-mi ce să fac! răspunse fata încă uimită.

- Trebuie să ajungi pe Muntele Alcădelelor și să iei globul de cristal al vrăjitoarei. Ea se ascunde în Grotă Zahărului. Din păcate, nu pot veni cu tine, spuse el.

- În regulă, voi pleca. Sper să reușesc să mă descurc în această lume nouă a magiei.

- Ai grijă! Sper că vei reuși!

Maria porni la drum. Cu i-a fost greu să găsească Muntele Alcădelelor și mici Grotă Zahărului. „Dar provocarea abia acum începe,” se gândi ea.

Între în Grotă Zahărului și auzi o voce:

- Cine îndrăznește să intre în peștera mea?

Maria se uită în jur, dar nu văzu pe nimeni. Se gândi că vrăjitoarea era invizibilă.

- Mă numesc Maria, și am venit să-ți cer globul de cristal, pentru al elibera pe Spărgătorul de Nuci din blestemul pe care tu l-ai aruncat asupra lui, zise Maria, iar vrăjitoarea apărui.

Era înaltă și slabă. Avea părul negru, priet, și ochi verzi, lipsiți de expresie. Era îmbrăcată într-o rochie lungă, neagră, ce-i ajungea până la glezne. În picioare avea un soi de balerini cu catarame argintii.

Când o văzu, Maria simți că ceva o atrăgea în mod irezistibil la această vrăjitoare ciudată, dar în același timp o respingea. Era confuză.

- Ce blestem? Ce Spărgător? Itaa, vorbești despre blestemul pe care bunica mea l-a aruncat asupra tuturor Spărgătorilor de Nuci din Tărâmul Dulciurilor. Dar, eu nu am nimic legătură cu el. Însă cred că te pot ajuta. Dar pentru asta trebuie să mergem la bunica mea și să o înduplecăm să ne dea globul.

- Și cum vom face asta? întrebă Maria.

- Trebuie să ajungem la Vârful Bomboanelor pe Băt și să o convingem. Dacă facem asta, îl vom putea elibera pe Îpărgător și pe frații săi.

- Să mergem atunci! exclamă Maria.

Cele două „prietene” porniră imediat la drum, căci nu era vreme de pierdut.

Odată ajunse pe Vârful Bomboanelor pe Băt, vrăjitoarea prietenoasă bate la ușa casei bunicii sale, dar nu răspunde nimeni. Mai face asta încă o dată, dar fără niciun rezultat. Atunci vrăjitoarei îi trece prin minte că poate bunica ei este la piață și a lăsat ușa deschisă, ca de obicei. Încearcă să clăntească și observă că ușa chiar este deschisă. Împreună cu Maria se așază pe lespede de piatră ce ținea loc de scaun. Dar nici nu au apucat să își tragă bine sufletul, că vrăjitoarea cea bătrână intră în căsuță.

- Vrăjitoare Stindrea! Ce mă bucur să te văd! Ce vânt te aduce pe aici? Dar fata de lângă tine cine e?

- Bună bunico! Ea este prietena mea, Maria, și am venit să-ți cerem globul de cristal care poate îndepărta blestemul pe care tu l-ai aruncat asupra tuturor Spărgătorilor de Nuci din Țărâmul Dulciurilor.

- O, da! Îmi amintesc de el! Mă certasem foarte tare cu un Spărgător de Nuci și am aruncat acest blestem la mânie. Mi-a părut rău după aceea, dar nu am avut curajul să-mi cer iertare. Eram prea mândră. Poți lua globul, dar să nu spui nimănui că eu ți l-am dat. Poți spune că eu am murit, iar tu l-ai moștenit. Bine?

- Sigur bunico! Voi face așa cum dorești! Ți mulțumesc mult! La revedere!

- Ți eu îți mulțumesc! Mergi în pace și ai grijă de tine!

Maria și vrăjitoarea pleacă înapoi spre locul unde trăiesc Spărgătorii de Nuci. Vrăjitoarea bolborosi o formulă magică și toți Spărgătorii reveniră la normal.

- Îți mulțumesc, Maria! Și ție, vrăjitoare Andreea! Fără voi nu am fi revenit niciodată la normal. Pentru asta, îți vom fi veșnic recunoscători!

- Cu mare drag, Spărgătorule! Mi-a făcut plăcere, căci am învățat o lecție specială: „Niciodată să nu acționezi la mânie, căci mai târziu îți va părea rău!”

Îți mulțumesc și eu, Spărgătorule, pentru că m-ai trimis în această misiune specială?

- Felicitări, Maria! Bravo! Sunt mândră de tine!

- Ce, cum?

Maria deschise ochii. Se afla din nou pe scenă, în lumina reflectoarelor. Lumea o aplaudă. Câștigase concursul! Fata se gândește atunci că Spărgătorul de Nuci este doar o plămuire a imaginației sale sub influența emoției puternice pe care o simte. Se întoarce să plece de pe scenă, dar observă ceva în spatele sălii: un

Spărgător de Nuci! Și de data asta e vesel!

- Atunci, nu este doar un vis! gândește ea fericită, în timp ce cortina se închide în urma sa.

- Bunica, a fost pur și simplu minunată!, exclamă.
Gandu și Lia în cor.

Dar bunica nu îi aude. Se uită pe fereastră, cu privirea pierdută în zare.

- Bunica? Ești bine?

- Da, sunt în regulă, zice bunica, revenindu-și din visare. Dar, acum, hai în pat! Este târziu.

„Care bunica este balerina?” se întreabă în gând ambii copii, în timp ce închideau ochii.

- Mă întreb ce s-o fi ales de Spărgător, murmură bunica, aruncând încă un lemn în sobă.

Ascultă cum vâjâie vântul....

Ascultă.....

Ascultă.....

BOGZIANU GEORGE
CLASA PREGĂTITOARE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LASCĂR CATARGIU”, SCHELA
PROF. ÎNV. PRIMAR COSTEA ADELA-MIHAELA

Havram Patricia Andreea
Clasa a II-a
Palatul Copiilor Arad
Prof. Albac Ioan Alexandru

Both Aurora Ioana
Clasa I
Palatul Copiilor Arad
Prof. Both Lidia

Daruri pentru Moș Crăciun

PĂȚILEA FILIP
II B
GIMNAZIALĂ "DAN BARBILIAN"
GALAȚI
PROF. MOROZAN VIOLETA

ELEV: MUȘAT DAVID
CLS. a IV-a C
Liceul Teoretic "Emil Racoviță"

KIRSI TEODORA, 6-7A
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1
LIMBAREȘTI-STRUCTUR
CĂNĂDEA
PROF. BULEGĂCĂ IRENA-MARIA

Poeme de Crăciun

Nimsoarea cade lin, peste oraș,
Acoperind cu albe țesături
Din toamna gri, cu vânt și frig omor,
Și-oduce-m suflet poezia din calendar.

În coșă, broda strălucește-m lumină,
Cu globuri colorate, o imagine divină,
Iar aroma de coromoc și vin fierț
Ne-mbătă simțurile, un tablou desăvârșit.

Copiii-osteoptă cu merăbdare și cu dor
Venirea lui Moș Crăciun, cu daruri, la ușa lor
Și-m noaptea sfântă, plină de mister
Se-implinesc vise dulci, ca-ntr-un concert.

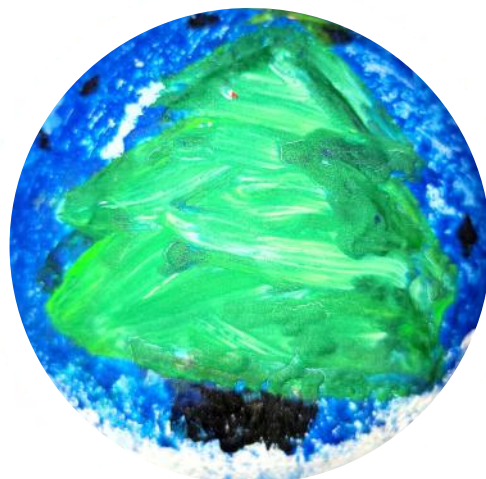

MANOLACHE DARIA
Școala Gimnazială nr. 1, Umbrărești, Galați

DIANA CIORÎȚĂ
Colegiul Național „Costache Negri”, Galați

GROSU MĂDĂLINA
Colegiul Național „Costache Negri”, Galați